

TŘETÍ ČÍSLO ČASOPISU

PRASOVINKY CDS

KAMAR OY GDS

Obsah :

ÚVODNÍK	str. 3
CDS PŘED A PO	str. 4
ROZHOVOR S PANÍ KNIHOVNICÍ ALENOU KOUDELKOVOU	str. 5
NOC S ANDERSENEM (komiksové ohlédnutí)	str. 8
ROZHOVOR SE ČLENY KAPELY "JEDNÍM DECHEM"	str.13
JAK VAŘIT S LÁSKOU	str.15
VÍTÁNÍ PETRA SOBOTKY	str.17
DÍVÁTE SE RÁDI NA TELEVIZI?	str.18

Redakční tým :

Šéfredaktoři : Helena Hingarová, Maruška Horáčková, Saša Kunderát, Markéta Veselá

Editorka: Jana Eichlerová

Redaktoři: klienti CDS

Kontakty: *hingarova.litomerice@diakonie.cz*

horackova.litomerice@diakonie.cz

eichlerova.litomerice@diakonie.cz

kunderat.litomerice@diakonie.cz

vesela.litomerice@diakonie.cz

ÚVODNÍK

Saša Kunderát

Třetí číslo časopisu klientů a pracovníků CDS vychází s půlročním odstupem od toho druhého. Dalo by se říct, že patřičně zrál po dobu mnoha měsíců.

Vůbec je hezké, že náš diakonický časopis – občasník vychází bez nějakých uzávěrek, stresu a presu. Že zraje, jako ten nejlepší ementál nebo jako jablko na stromě. A teprve, když přijde jeho čas, dostává se k vám, do vašich rukou.

V tom je náš časopis výjimečný. Zažitá představa redakce časopisu je velká kancelář, kde drnčí telefony, lidi vyřizují tři čtyři věci najednou, všude panuje nepředstavitelný chaos a stres. Redaktoři si nervózně okusují nehty, v zoufalství ohryzávají propisky a ve zběsilém tempu a za obrovského tlaku ze sebe chrlí jeden článek za druhým. A za jejich shrbenými zády výhrůžně přešlapuje pan šéfredaktor. Mračí se, pouští hrůzu a vede řeči o tom, že s lidmi je to jako s olivami – že z nich vzejde to nejlepší, jen když se pořádně zmáčknou, vylisují, když se dostanou pod tlak.

Naše redakce je v tomhle jiná. Lidi nejsou olivy, ale spíš stromy, květiny. Věci není potřeba uspěchat, čeká se na to, až nastane příhodná doba, příznivé počasí, čas sklizně. Neprožíváme každodenní stres, nehoní nás uzávěrky. Tvorba časopisu pro nás nejsou dostihy, které diriguje šéf-pes. Fungujeme na jiném principu, přestože máme v naší redakci hned několik „šéfredaktorů“. Netlačíme na pilu, naopak. Snažíme se vytvořit vhodné podmínky, trpělivě čekat na to, až naše redaktory políbí múza a mají chuť něco vytvořit.

A světe div se! Redaktoři pracují s nadšením, s obrovskou vervou – a musím přiznat, že se někdy stává, že jsou to oni, kteří nás - „šéfredaktory“ honí s tím, abychom už s tím naším občasníkem pohnuli. Svět je tu prostě naruby a kupodivu to zatím funguje!

CENTRUM DENNÍCH SLUŽEB PŘED A PO

Společné povídání s klienty o novém CDSku a vzpomínání spolu s klienty na staré "zlaté"časy.

Zapsala Maruška Horáčková

PŘED

Jitka Když jsem chodila na záchod a nad námi se stavělo, měla jsem strach, že mi něco spadne na hlavu. Tak jsem řekla Helče: „ Běž radši první, kdyby něco padalo“.

Na záchod jsme raději chodili společně, a když nás viděla Anička, říkala nám „čůrací komando“. Tak jsme si říkali po celou dobu přestavby.

Společně Když byl jen jeden záchod a někdo ho zabral, byla fronta...

Dole jsme byli namačkaní. To byl puch. Dáša vždycky přišla a řekla:"Otevřete si okno, je tu puch, jak od ropuch!"

Po

Společně Ted' už můžeme chodit na záchod sami, už se nikoho nemusíme ptát.

Gauče jsou fajn

Je tu více místa

CO VÁM SCHÁZÍ?

Helča Chybí mi dělníci, že jsme si mohli pokecat

Vadí mi, že je stůl veliký, neslyším lidi na druhé straně

Jana Schází mi, že nejsem tak v kontaktu s koučema

Společně Schází nám Anička, ale ta může přijít za námi nahoru

Michala Sauna, bazén a pingpongový stůl

Verča Tobogán a ještě jedno rádio

Michal Posilovna a doutníky

Helča Maskérna, kadeřnictví a masážní salon

Ráďa Psí školka. Ráno bych sem dala Tobíka a pak bych s ním šla domů.

Helča Tak v tom případě chci kozí školku a diakonický prase. Čistokrevný, vietnamský!!!

Jitka A já novou žehličku.

A POSLEDNÍ OTÁZKA NA KONEC: DOKÁŽETE SI PŘEDSTAVIT, ŽE BYSTE SE VRÁTILI DOLŮ?

Společně Nééééééééééé!!!!!!

ROZHOVOR S PANÍ KNIHOVNICÍ ALENOU KOUDELKOVOU

Otázky připravili klienti CDSka spolu s pracovníky. Za paní knihovnicí vyrazil s mikrofonom Martin "Kafáč" Kelner.

Úvodní text: Helena Hingarová

Do knihovny Karla Hynka Máchy v Litoměřicích chodíme s klienty už... vlastně těžko říct, jak dlouho. Možná 7, 8 let.

Nejprve to byly nenápadné návštěvy, kdy jsme si sem tam něco půjčili a naši klienti nás při tom doprovázeli. Časem jsme ale začali půjčovat knihy i pro klienty a ještě dalším časem si někteří z nich nechali udělat své vlastní kartičky.

Také bylo období, kdy byl čas v knihovně využitý převážně k poposedávání na gaučích dětského oddělení. Toto období se pak změnilo v čas, kdy si klienti k poposedávání přibrali knížku nebo časopis, a to nejenom z dětského, ale i naučného oddělení a beletrie. Velmi oblíbeným se u našich klientů stalo hudební oddělení, kde si s chutí půjčují celé štosy hudby, ale i mluveného slova.

A protože jsou velmi společenští, povýšili běžné chození do knihovny na společenskou událost. Díky nim teď máme s pracovníky knihovny krásné vztahy. Pravidelně se tak dozvídají celý náš jídelníček, nebo kdo nejvíc proháň holky a tak...

A proto vznikl nápad udělat rozhovor s velmi vstřícnou, milou a ochotnou paní Koudeřkovou, která nás už dlouhá léta našimi knihovními změnami s úsměvem a radou doprovází.

Jak dlouho už pracujete v knihovně?

Od roku 1994, tedy víc než dvacet let. Napřed tady, pak 12 let v Pokraticích a pak zase tady.

Jak jste se dostala k vašemu povolání? (Míša Prokůpek)

Náhodou. Když jsem byla na druhé mateřské dovolené, seznámila jsem se s jednou paní z knihovny. Ta mi řekla, že se tu na dětském oddělení uvolnilo místo a jestli bych to nechtěla zkusit.

Baví vás vaše práce? (Jitka)

Baví. Moc. Moc mě to baví. Ráda pracuju s dětmi. Baví mě dělat dopolední programy – besedy pro děti, pro školy.

Čtete hodně? A co? (Maruška)

Ráda bych četla víc. Čtení alespoň kombinuju s posloucháním mluveného slova. Poslouchám doma, když uklízím, vařím. Nemám jeden vyhraněný žánr. Mám ráda historii, detektivky. A nemusím romanci, sci-fi.

Jakou hudbu posloucháte? (Martin)

Poslouchám všechno kromě dechovky. Rock, big beat. Když rádio, tak si pustím Radio Beat, to poslouchám ráda. To, co posloucháš ty, Martine, nemusím. Karla Gotta, Csákovou – ty bych si dobrovolně nepustila.

Co ráda vaříte? (Jitka)

Saláty, těstoviny. Polívky taky – od vývaru až po dýňovou. Dost vařím ze zeleniny, ale ani bůčku se nebráním.

A co kafe na krásu? Jaký kafe vaříte? (Martin)

Latte mám nejradši, ale doma si ho nevařím.

Jaké máte koníčky? (Jitka)

Vyrábím šperky. Náhrdelníky, náušnice. Z korálků, z ovčí vlny – plsti.

Umíte zpívat? (Jitka)

Ne! V žádném případě. Neslyším, nezpívám. Tak akorát zatleskám...

Chcete jít s námi do Diakonie? (Jirka Martinec)

Určitě bych se ráda podívala. Jsem tu ale od rána do večera. Ale určitě si někdy čas najdu.

Jste ráda, že k vám chodíme? (Saša)

Jsem ráda. Jsem ráda za každého čtenáře. A zvláště když jsou takhle milí jako vy.

Máte ráda zvířata? (Kristýna)

Máme čtyři psy. Je to tažné plemeno – samojed. Jmenují se Dorian – ten je nejstarší, už mu je třináct let. Pak Atrej. Potom Maggie – ta má v papírech Arya, ale říkáme jí Maggie. A pak Akasha.

Barvíte se nehty? (Martin)

Ne, protože pracuju hodně na zahrádce. Tak by to nemělo cenu.

Jakýho máte ráda dorta? (Martin)

Čokoládovýho.

Se šlehačkou? (Martin)

Nemusí tam bejt. Když je dobrá čokoláda, nepotřebuju šlehačku.

Oblíbený televizní seriál? (Martin)

Vůbec se nedívám na televizi. Nemám ji doma, nepotřebuji ji.

Máte manžela? (Martin)

Mám manžela...

Bohatýho? (Martin)

Smích

Je to fešák? (Martin)

Je to takový přírodní člověk. Vousatý, vlasatý, rád je v lese se psama.

NOC S ANDERSENEM

Komiksové vzpomínání našich klientů nad obrázky z podzimní noci s Andersenem

ROZHOVOR SE ČLENY KAPELY „JEDNÍM DECHEM“

Otázky pro Míšu a Jirku nachystali klienti CDSka

Máš trému?

Michal: Jirka mi pomáhá, říká: „Neboj, to dáš.“ Když mě to baví, strach nemám, jdu do toho. Jednou jsem zničil i činel. Jsem to rozjel a řachnul do toho, až se činel ohnul.

Jirka: No jasně! Malinkou. Jen abysme to nezkazili.

A jak ses dostal k hudbě?

Michal: Chodil jsem tancovat do Družby s mamkou. Byl tam bubeník a ten mi dovolil, abych si sednul za bicí, a tak to začalo... Hrál jsem doma, sousedi ale vyváděli, a tak jsem musel bubny prodat.

Jirka: V šestnácti letech jsem se chtěl učit hrát na příčnou flétnu. Postupně jsem se učil na všechny dechové nástroje, ale asi jen rok a to hlavně na flétnu. Začal jsem se učit hrát na kytaru a poslouchat písničkáře. Asi půl roku jsem je kopíroval. Také jsem zhudebňoval texty prokletých básníků, ale pak jsem zjistil, že chci psát vlastní texty. A to stále trvá.

Co hraje?

Michal: Máme jednu písničku od Boba Dylana, Michala Tučného. Všechno ostatní jsou Jirkovy vlastní.

Jirka: Je to především autorská hudba ve folk-rockovém stylu.

A kde se v tobě bere takový talent?

Michal: Maminka říkala, že to mám po dědovi. Chodil hrát po hospodách na harmoniku. Šlo mu to. Vydělával si tím i peníze.

Jirka: Ten mám od Boha.

Když jsi rocker, letí po tobě ženský?

Michal: Po koncertě v Limbu, tam byla i kamarádka. Tak jsem ji pozdravil a ona mi vlepila pusu. Asi už měla něco v sobě. Byl jsem z toho mimo.

Jirka: Za celý život bylo fanynek moc, ale ty jen psaly. Některá setkání proběhla, ale ta nejsou do tohoto časopisu.

Jaký je Jirka šéfkapelník? A Michal hráč?

Michal: Někdy mi dává čoudy, ale má mě rád. A já jeho taky. Nemůžu bez něj žít.

Jirka: Je úplně výbornej. Za tu dobu, co hraje, se zlepšil.

Co plánujete do budoucna?

Jirka: Přišel nový člen kapely - David, hraje na basovou kytaru. Chceme přijmout nového člena, který bude hrát na klávesy. Tím pádem Michal nebude hrát na perkusní sadu, ale na bicí nástroje a rázem se změní náš styl – přitvrdíme!!!!

Odkaz na stránky kapely: www.jednimdechem.eu

Jak vařit s báskou

autorka receptů: Radka Dufková
do počítače zapsala: Michaela Kadlecová

Salát z červené řepy

300 g červené řepy

300 g oloupaných jablek

šťáva z citronu

špetka cukru, špetka soli

2 lžíce oleje

2 lžíce sekaných ořechů

3 lžíce zakysané smetany

Oloupeme řepu a jablka, nastrouháme je na hrubém struhadle. Zakapeme šťávou z citronu, přidáme špetku cukru a soli. Přidáme 2 lžíce oleje a 2 lžíce nasekaných ořechů. A nakonec 3 lžíce zakysané smetany.

Promícháme a dáme proležet do lednice.

Cibulová marmeláda

Olivový olej 2 lžíce

Cibule hnědá 500g – nakrájená na tenká kolečka

200ml bílého vína, nebo jablečného octa

Hnědého cukru 80g

Sůl

Pepř mletý

V hrnci rozežřejeme olej, přidáme cibuli při střední teplotě mícháme do změknutí asi 10 min. Ochutíme solí a pepřem. Přidáme víno nebo ocet a přivedeme k varu. Snížíme teplotu a zvolna vaříme s občasným zamícháním 35-40 minut, nebo až směs zkaramelizuje.

Zchladíme, dáme do sklenice a uchováváme v ledničce

Zeleninový salát s vajíčky

1 Salátová okurka

3 Rajčata

1 Paprika

4 Vejce uvařena natvrdo sůl, pepř

Oloupeme okurku, nastroháme nahrubo, rajčata a papriku na kousky. Vejce oloupat, rozpůlit na čtvrtky. Navrch jako ozdoba.

Dobrou chuť

VÍTÁNÍ PETRA SOBOTKY

Napsal Petr Sobotka

"Když se dělala rekonstrukce Diakonie . Tak jsem jezdil do Terezína .Tam jsem loupal mrkev, brambory , pekl šušenky, zaléval jsem travník .Když rekonstrukce skončila. Tak jsem se vrátil zpět. Hodně mě překvapilo přivítání. Nepočítal jsem, že bude tak velké. Jako kdybych neodešel .Při opravě mysleli i na mě, i vozíčkáře .
Moc se povedl stůl. Naschledanou Pítr S. 😊"

DÍVÁTE SE RÁDI NA TELEVIZI?

Redaktorka Veronika vám vřele doporučuje seriál s názvem „**ULICE**“

Je to první český seriál, jehož děj se odehrává v jedné ulici na periferii Prahy. Nejdůležitější částí ulice je velký činžovní dům, kde žije několik dalších rodin, které tvoří hlavní postavy seriálu. S těmito postavami můžeme prožívat každodenní životní situace, příběhy a osudy, které můžeme zrovna prožívat i my!

Tento seriál se vysílá již od roku 2005, tedy již dlouhých 10 let.

A kdyže tento seriál dávají?

Každý všední den, vždy v 18.30 hod. před televizními zprávami na Nově.